

F. t. l. vedr. våbenloven

grundlag for at skærpe bøden, men Rigsadvokaten har dog anført, at en forhøjelse af hensyn til prisudviklingen bør overvejes.

Justitsministeriet er enig med Rigsadvokaten i, at det for at bekæmpe den meget personfarlige kriminalitet, der begås med knive, er nødvendigt også at skærpe straffen for overtrædelse af våbenbekendtgørelsen § 14, stk. 1, nr. 3-5, dvs. ulovlig besiddelse mv. af springknive, springstiletter, faldknive, faldstiletter, butterflyknive mv. Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at disse farlige knive, der som udgangspunkt ikke har en anerkendelsesværdig funktion, let kan medbringes uden for bopælen, ligesom besiddelsen af disse knive i sig selv indebærer en risiko for, at kniven anvendes ved voldskriminalitet – også på bopælen. Det fremgår således af Rigsadvokatens undersøgelse, at gerningsstedet i 99 (svarende til ca. 45 pct.) af anmeldelserne om vold, manddrag og forsøg herpå er en privat bopæl.

Det forudsættes på den baggrund, at bødetaksten for overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 3-5, det vil sige for ulovlig besiddelse mv. af springknive, faldknive, faldstiletter, butterflyknive mv., forhøjes fra 1.000 kr. til 3.000 kr.

Bødetaksten for overtrædelse af § 14, stk. 1, nr. 1-2 og 6, det vil sige for ulovlig besiddelse mv. af knive/dolke over 12 cm, bajonetter, sabler, stiletter, kårdestokke mv. (§ 14, nr. 1-2 og 6), forudsættes forhøjet fra 600 kr. til 1.000 kr.

Efter den foreslåede bestemmelse indtræder gentagelsesvirkning, når den pågældende tidligere er *straffet* for overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1 og 2. Ifølge den gældende bestemmelse indtræder gentagelsesvirkningen, når den pågældende tidligere er *dømt* for overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1 og 2. Hensigten med den foreslåede ændring er at understrege, at der indtræder gentagelsesvirkning, selv om den pågældendes første eller anden overtrædelse af henholdsvis § 4, stk. 1 eller stk. 2, er afgjort ved vedtagelse af et bødeforlæg.

I tilknytning til de foreslåede straffeskærpelser skal det generelt bemærkes, at fastsættelse af straffen fortsat vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, og at de angivne strafpositioner vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

4. Bemyndigelse til at udstede regler om forbud mod knive mv.

Som beskrevet ovenfor under pkt. 2.1. kan justitsministeren i medfør af de gældende bestemmelser i våbenlovens § 4, stk. 3, nr. 1 og 2, udstede regler om forbud mod at indføre, ved overdragelse at erhverve, at besidde, bære eller anvende, at overdrage eller at overlade andre besiddelsen af skarpe våben, hvis klinger overstiger 12 cm, knive med tværstillet greb beregnet til stød, springknive og springstiletter, faldknive, faldstiletter og lignende, kårdestokke og andre tilsvarende skjulte våben samt kastestjerner, kasteknive og lignende. Bemyndigelsesbestemmelserne er udnyttet ved § 14 i våbenbekendtgørelsen. Efter bestemmelsen gælder, at det er forbudt uden tilladelse fra politimesteren (politidirektøren) at erhverve, besidde, bære eller anvende en række nærmere opregnede knive og andre våben.

For så vidt angår enhandsbetjente foldeknive (hurtigræksknive), jf. våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 5, har Rigsadvokaten i sin redegørelse foreslået en præcisering af bestemmelsen, således at bestemmelsen kommer til at omfatte enhandsbetjente foldeknive, der er konstrueret, således at de i normal stand kan foldes ud med én hånd (hurtigræksknive). Det bør alene være knivens konstruktion, der er afgørende for, om en kniv kan anses for at være en enhandsbetjent foldekniv. Med den nuværende formulering kan det eksempelvis give anledning til tvivl, om en foldekniv med et hul i klingens til isættelse af en tåp, er en enhandsbetjent foldekniv, hvis tappen ikke permanent er placeret i knivklingen.

Justitsministeriet vil præcisere våbenloven og bekendtgørelsen i overensstemmelse med Rigsadvokatens forslag.

Herudover har Rigsadvokaten påpeget, at der i dag findes andre knive, der har de samme egenskaber, men som ikke kan anses for omfattet af forbuddet i § 14, stk. 1. Disse knive bæres rundt om halsen, f.eks. i en kæde under en t-shirt, sådan at besidderen hurtigt og skjult og med én hånd kan trække kniven.

Det fremgår af redegørelsen, at Københavns politi har oplyst, at disse knive for tiden er meget populære, og at der begås en del overtrædelser af forbuddet mod besiddelse på offentligt sted, jf. våbenlovens § 4, stk. 1, med hensyn til sådanne knive. Knivene kan være svære at opdage under en hurtig visitation, og det er forekommet, at anholdte, der er blevet visiteret, senere under anholdelsen har vist at have en sådan kniv på sig. Knive af denne type kan efter Rigsadvokatens opfattelse ikke tænkes at have nogen anerkendelsesværdig funktion. Rigsadvokaten finder derfor, at det